

SOMS IS HET TE LAAT

Toneelspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK-KAMP

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SOMS IS HET TE LAAT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FRANS VAN LAAR, 48 jaar

SUSAN, zijn vrouw, 46 jaar

YVONNE, hun dochter, 18 jaar

EDWIN, hun zoon, 20 jaar

MERIE en DIRK BLOK, ouders van Susan, beiden ruim over de zeventig

ELLEN en FREDERIK VAN LAAR, ouders van Frans, lopen ook tegen de zeventig

BAS, vriend van Edwin

BELLA, relatie van Frans

TONEEL:

Goed gemeubileerde kamer: Zithoek: bankstel, boekenkast, tafeltje met telefoon. Eethoek: tafel met stoelen er omheen. Links deur naar keuken en rechts deur naar hal. Op de achtergrond openslaande tuindeuren. Heel gezellig ingericht.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is het toneel even leeg, dan komt Susan rechts op uit hal. Zij is een knappe vrouw en heel goed gekleed. Kijkt kamer even rond, pakt truien en boeken die overal rondslingeren en zucht eens diep.

SUSAN: Die eeuwige troep altijd, wat ben ik het toch zat. *(blijft even met arm vol kleren staan)* Eigenlijk ben ik gek om steeds die boel maar weer op te ruimen... en ik doe het ook niet meer. *(gooit boeken en kleren achter de bank, loopt naar spiegel die aan de wand hangt en bekijkt zichzelf even)* Hmm, eigenlijk mag ik er ook nog best wezen. *(naar tafel waar blad met koffiepote en kopjes staan. Schenkt zich koffie in en gaat even zitten. Dan rinkelt de telefoon. Susan neemt op haar gemak nog een paar slokjes en neemt dan pas op)* Met mevrouw van Laar. *(luistert)* Wat zegt u? *(luistert)* Of Frans er is?... U bedoelt m'n man? *(luistert)* Ja ja... m'n man heet Frans! Maar met wie spreek ik eigenlijk? *(luistert)* O..., doet dat niet ter zake. Ik moet alleen zeggen dat er voor hem gebeld is en hem een boodschap doorgeven... Welke boodschap bedoelt u? Is het van kantoor of zo? *(luistert)* O, dat dus niet... Luister eens, ik ben niet zo goed in raadsels oplossen, zeg wie u bent dan geef ik het door anders hang ik meteen op, begrepen? *(luistert)* Oh... zeg maar Bella dan weet ie het wel! *(blijft nog even met hoorn in hand staan)* Zeg maar Bella dan weet ie het wel. *(hangt op, minachtend)* Zeker weer zo'n nieuwe bel van die man van me. *(gaat naar tafel en drinkt koffie)* Zou hij nu al die tijd denken dat ik niets in de gaten heb? *(schudt hoofd)* Het ligt er duimendik op, die rokkenjager, nu weer een Bella... Zou het nooit in z'n hoofd opkomen dat hij een keer te ver gaat!

YVONNE *(drukdoende op van rechts met brief in hand)*: Hoi mam, is er koffie? *(legt brief op tafel)*

SUSAN: Ook goeiemorgen en daar staat de koffie. *(wijst naar blad)*

YVONNE *(kijkt verwonderd naar tafel)*: Zeg, is de tafel nog niet gedekt voor het ontbijt?

SUSAN: Nee, doe ik vandaag ook niet want het is zaterdag.

YVONNE: Maar dan moeten we toch ook eten!

SUSAN: Smeer je zelf maar een broodje in de keuken. *(opent brief en leest gespannen)*

YVONNE: Ja, maar anders staat alles altijd klaar!

SUSAN: Nou en vanaf vandaag heb ik er geen zin meer in.

YVONNE: Goh...! Zeker met het verkeerde been uit bed gestapt hè?

SUSAN *(lachend)*: Helemaal niet hoor!

YVONNE (*vleidend*): Nou, maak dan even wat voor me klaar, ik moet nog zoveel doen.

SUSAN: Had je eerder op moeten staan.

YVONNE: Maar 's zaterdags slaapt toch iedereen uit!

SUSAN: Iedereen?

YVONNE: Nou ja, jij bent altijd vroeg.

SUSAN: Om jullie boeltje klaar te zetten zeker!

YVONNE: Sorry mam, dat zijn we zo gewend.

SUSAN: Verwend bedoel je zeker!

YVONNE: Je moet niet gaan zeuren hoor. Ik moet opschieten, sorry.

(rent vlug weer af)

SUSAN (*zucht*): Sorry sorry..., dat stopwoord kennen ze allemaal.

EDWIN (*op van rechts, hij is eigentijds gekleed, kijkt rond*): Waar is iedereen?

SUSAN: Iedereen is er niet, alleen ik!

EDWIN: Sorry hoor, maar jij bent er altijd. Mag ik koffie?

SUSAN (*wijst op blad*): Ja hoor, je neemt maar.

EDWIN (*kijkt vreemd*): Wat, moet ik zelf?

SUSAN: Ik mag aannemen, dat je dat wel kunt.

EDWIN (*kortaf*): Natuurlijk kan ik dat. (*schenkt in en drinkt een slokje*)

Waar is m'n brood?

SUSAN: In de keuken.

EDWIN: Ooh!

Edwin gaat naar keuken. Susan leest glimlachend de brief verder, dan komt Edwin weer terug.

EDWIN: Waar staat m'n ontbijt dan, ik zie het nergens.

SUSAN: Het brood ligt altijd in de trommel.

EDWIN (*stomverbaasd*): Moet ik dat ook zelf...?

SUSAN: Waarom niet!

EDWIN: Allemensen. (*gaat zitten en drinkt koffie, kijkt zijn moeder eens aan*) Heb je soms iets?

SUSAN: Wat zou ik hebben?

EDWIN: Da's waar, jij hebt nooit iets. (*staat op*) Waar is m'n dikke trui?

SUSAN: Heb ik niet aan gehad.

EDWIN: Maar ik heb hem hier gisteravond ergens neer gegooid!

SUSAN: Die spullen heb ik achter de bank gedeponneerd.

EDWIN (*kijkt achter bank en pakt zijn trui*) Allemensen wat een troep, je bent anders altijd zo netjes.

SUSAN: Ik wel ja. (*kijkt nog eens in brief*)

EDWIN (*trekt trui aan*): Hoe laat eten we vanmiddag?

SUSAN (*haalt schouders op*): Als we honger hebben denk ik.

EDWIN: Sorry dat ik het zeg, maar je doet zo raar vandaag!

SUSAN: Komt misschien door deze brief. (*vriendelijk*) Wil je hem lezen?

EDWIN: Geen zin en als het iets belangrijks is dan hoor ik het wel. Sorry hoor. (*vlug af*)

SUSAN: Sorry dit en sorry dat, meer kan er niet af, een beetje belangstelling voor mijn persoontje is er al jaren niet meer bij. (*kordaat*) Maar ik laat me niet langer kisten..., niet door m'n kinderen en niet door die man van me.

FRANS (*komt op in pyjama en ochtendjas*): Oh, je bent al op?

SUSAN: Kun je wel zeggen!

Frans wil Susan een kus geven maar zij weert hem meteen af.

FRANS: Wat krijgen we nou..., mag ik m'n eigen vrouw niet meer zoenen?

SUSAN: Ik hou niet van ongewassen mannen!

FRANS: Maar ik kom net uit m'n bed, 't is gisteravond wat laat geworden daardoor heb ik me een beetje verslapen.

SUSAN: Zoals altijd.

FRANS: Geef me maar een kop koffie!

SUSAN (*wijst*): De koffie staat daar.

FRANS: Wat? Moet ik dat zelf...

SUSAN: Als dat zou kunnen.

FRANS (*schenkt zich in*): Is er nog post?

SUSAN (*steekt brief omhoog*): Alleen voor mij. Wil je hem lezen?

FRANS (*kortaf*): Die vrouwenpraat interesseert me niet op de vroege morgen, dan kan ik niks aan m'n kop hebben.

SUSAN: Dan interesseert het je zeker ook niet dat er een zogenaamde dame voor je gebeld heeft!

FRANS (*springt op*): Welke dame?

SUSAN: Dame? Het leek me meer een..., nou ja daar heb ik eigenlijk geen goed woord voor.

FRANS (*ongeduldig*): Doe niet zo geheimzinnig, wie was het?

SUSAN: Zij deed geheimzinnig, want ze wou haar naam niet eens zeggen.

FRANS: Was het juffrouw de Rooy van kantoor soms?

SUSAN: Nee, niet van kantoor. (*denkt even na*) O ja, het was een of andere Bel geloof ik!

FRANS: Waaaat??

SUSAN: Ja, Bella heette ze, geloof ik.

FRANS (*geschrokken*): En die belt me hier op!!

SUSAN (*spottend*): En mocht ze dat dan niet?

FRANS (*stottert*): Eh ja, eh nee, ik bedoel, ik wil thuis met rust gelaten worden.

SUSAN (*spottend*): Natuurlijk, natuurlijk... Je hebt het buiten met haar al druk genoeg wou je zeggen.

FRANS (*naar haar toe, vleierig*): Zeg hoor eens Susan, je bent toch niet jaloers hoop ik?

SUSAN: Op jou? De hemel bewaar me, gelukkig niet.

FRANS: Daar is ook helemaal geen reden voor. (*arm om haar schouder*) Je weet dat ik af en toe wel eens een beetje flirt, ik ben nu eenmaal een vrolijke Frans. Je kent me toch?

SUSAN (*maakt zich los*): En of ik je ken (*minachtend*) Frans van Laar. (*gaat vlug af naar keuken*)

FRANS (*kijkt haar na*): Maar ik ken jou de laatste tijd eigenlijk niet zo goed, zo vreemd en afstandelijk. (*luistert even aan keukendeur, gaat dan vlug naar telefoon en draait nummer, wacht even*). Ja, met Frans, luister goed Bella, je mag absoluut niet meer hier naar toe bellen, je brengt me in de grootst mogelijke moeilijkheden. (*luistert*) Nee nee schatje, m'n vrouw heeft niet zo gauw iets in de gaten en daar moeten we ook erg voor oppassen. Ja, ja, liefje ik kom zo gauw mogelijk vandaag. (*luistert*) Nee nee, ik hang op, want ze kan elk ogenblik de kamer in komen. Tot ziens en veel kusjes. (*legt hoorn neer*)

YVONNE (*weer gehaast op*): Mam, waar zijn m'n boeken toch? Ik ben alles kwijt vanmorgen! (*ziet haar vader*) O, ben jij er ook al?

FRANS: Zeggen we geen goeiemorgen meer tegenwoordig?

YVONNE: 't Is al bijna middag... Je ziet er niet erg florissant uit, weer doorgedraaid gisteravond?

FRANS: Zeg eens jongedame, die toon bevalt me niet zo. Ik heb lang overgewerkt, het is erg druk op kantoor.

YVONNE: Daar hebt u heel veel last van de laatste tijd hè?

FRANS (*argwanend*): Wat bedoel je?

YVONNE (*spottend*): Al dat overwerk en dat op uw leeftijd, hoe houdt u dat vol!

FRANS (*gepikeerd*): Op mijn leeftijd? Ik ben nog maar achtenveertig, nog in de bloei van m'n leven.

YVONNE: O ja? Dan mag u zich zelf wel eens een beetje natter houden, zo te zien heeft u nog geen water gezien vanmorgen. Zo bekeken lijkt u wel vijfenzestig.

FRANS: En jij moet niet zo'n grote mond hebben, snotneus.

YVONNE: Grapje pa. (*tot Susan die binnenkomt*) Ma, waar zijn m'n boeken, heb jij die ergens gezien?

SUSAN: Die liggen hier wel ergens.

YVONNE: Maar waar, ik heb me al rot lopen zoeken op m'n kamer.

SUSAN: Je had gewoon even moeten denken waar je ze achtergelaten had.

YVONNE (*loopt kamer door en vindt alles achter de bank*): Hoe komt dat hier terecht? Hier, mijn jack ook nog, daar had ik me ook het apezuur naar kunnen zoeken. Gek, anders legt u altijd alles op m'n kamer.

SUSAN: Daar heb ik geen zin meer in. (*pakt blad met koffiespullen*)

YVONNE: Schenk mij eerst nog even een kop koffie in. Enne, staat m'n brood nu al klaar?

FRANS: Schenk mij ook maar in en breng meteen een boterham mee!

SUSAN: Dat doen jullie voortaan zelf maar!

FRANS: Maar ik vraag toch vriendelijk of je het wilt!

SUSAN: En ik zeg toch ook vriendelijk, doe het zelf. (*met blad af*)

YVONNE: Wat heeft ze toch, ze doet zo raar de laatste tijd!

FRANS (*haalt schouders op*): Vrouwenkuren, last van de jaren misschien. Ze kunnen dan soms ineens het werk niet meer aan.

YVONNE: Wat krijgen we nou! U zei net dat u nog in de bloei van uw leven bent en ma is nog een paar jaar jonger dan u, dat klopt dus niet. (*telefoon gaat*)

FRANS: Neem jij eens even op.

YVONNE: Sorry pa, geen tijd. (*vlug af neemt boeken mee*)

FRANS (*neemt hoorn op*): Met van Laar! (*luistert*) Oh, dag vader. (*luistert*) Natuurlijk ben ik allang op. (*luistert*) Willen jullie langs komen en wanneer dan? (*luistert*) Voor de middag nog. Ik weet niet of dat wel zo goed uitkomt, het is hier zaterdagmorgen nogal druk. (*luistert*) Oh, wordt het maar een bliksembezoekje... (*terzijde*) Dat zal dan wel donderen worden... Kunt u het niet door de telefoon zeggen? (*luistert*) Nee dus, nou kom dan maar even langs, tot m'n spijt heb ik heel weinig tijd voor jullie. (*luistert*) Nee, vanmiddag ben ik er ook niet (*luistert*) Ik zal het m'n vrouw zeggen. (*legt hoorn neer*) Ouwe zak..., komt me natuurlijk de les lezen dat de zaak niet goed draait. (*zucht eens diep, roept om keukendeur*) Susan!!

*Susan komt even later op met koffie en bordje met een boterham.
Frans wil het bordje aanpakken.*

FRANS: Dank je!

SUSAN: Niks dank je, dit is voor mezelf. Wat is er?

FRANS: M'n ouders willen even langs komen. Joost mag weten wat ze nu weer te zeuren hebben.

SUSAN (*zit te eten*): Gezellig voor je!

FRANS: Je moet ze maar zo gauw mogelijk een kop koffie geven anders blijven ze uren plakken.

SUSAN: Daar zorg je zelf maar voor, ze komen speciaal voor jou. Ik moet nog boodschappen doen.

FRANS: Doe niet zo kinderachtig, als jouw ouders komen...

SUSAN: Dan moet jij ook altijd zo hoognodig weg.

FRANS: Die lui liggen me nu eenmaal niet met hun domme gepraat.

SUSAN (*spottend*): Omdat ze je soms de waarheid zeggen.

FRANS: Stom geklets. Is er nog koffie?

SUSAN: Genoeg, in de keuken.

FRANS: Wat een huishouding! (*af naar keuken*)

SUSAN (*pakt brief en kust hem*): Wat een geweldige verrassing, wie had dat ooit kunnen denken... Wat een voldoening voor al m'n werk. (*beetje timide*) Maar alleen maar voor mezelf, verder heeft niemand ook maar een greintje belangstelling voor me. En wat zou ik het toch graag aan iemand vertellen, maar niemand wil luisteren. (*begint nu te lachen en gooit envelop in de lucht, zingt*) Moeder is een nul, moeder moet maar zorgen van de avond tot de morgen en de rest is flauwekul... Maar dit is geen flauwekul, dit is de kroon op m'n werk en wat ben ik er gelukkig mee.

Men hoort achter een deurbel, meteen daarna de stem van Edwin "Ik doe wel open".

FRANS (*gehaast op*): Allemensen daar heb je de ouwe lui al en ik ben nog niets eens aangekleed. (*rent af door andere deur*)

SUSAN (*kijkt hem na*): Zeker zijn ochtendgymnastiek.

EDWIN (*op met groot boeket bloemen*): Voor mevrouw van Laar. (*kijkt op envelopje dat er aan hangt*) Heeft u een stille aanbieder of heeft pa wat goed te maken?

Susan pakt bloemen aan en haalt kaartje uit envelop.

EDWIN: Ik rammel van de honger, waar is m'n brood?

SUSAN (*wijst gedecideerd naar keuken, Edwin gaat aarzelend af Susan leest hardop*): Van harte gefeliciteerd met uw enorme succes. Directie uitgeverij van der Landen. (*drukt neus in bloemen*) Toch waardering en bewondering, al is het dan van vreemden. Maar ik moet ze het hier thuis toch ook vertellen, gedeelde vreugd is toch dubbele vreugd. Maar ja, ze hebben nooit zo'n hoge dunk van me gehad. (*Edwin op met boterham in de hand*) Toe ga eens even zitten Edwin, ik wil je zo heel graag iets vertellen.

EDWIN (*gaat op puntje van stoel zitten*): Als het maar niet te lang duurt.

SUSAN: Jullie zullen je wel afvragen waarom ik...

EDWIN (*wuift*): Oh, waarom u de laatste tijd een beetje vreemd doet!

SUSAN: Vreemd?

EDWIN: Ja, zoals geen tafel meer voor ons dekken, geen kleren en boeken meer opruimen en zo. (*gaat naar haar toe, klopt haar op schouder*) Het gaat wel weer over hoor. Vrouwen op jouw leeftijd gaan zich wel vaker een beetje vreemd voordoen, daar moet je gewoon door heen. We zullen het u niet al te kwalijk nemen, we zijn allemaal volwassen mensen niet waar?

SUSAN (*verbouwereerd*): Maar daar gaat het helemaal niet om. Luister nu eens. Ik heb de laatste jaren niet steeds alleen maar het huishouden gedaan, maar...

EDWIN (*valt haar in de rede*): Dat weten we toch, u hebt toch eens per week een werkster! Wacht eens, u wilt meer hulp hebben en als dat echt nodig is zult u bij pa aan moeten kloppen, want die zal het moeten betalen.

SUSAN (*moeilijk*): Luister nu eens heel even naar me. (*pakt bloemen en brief*) Deze bloemen en deze...

EDWIN: O ja, die bloemen moest u meteen in het water zetten en schuin afsnijden zei de bloemist nog. Zal ik even een vaas halen? (*naar keukendeur*) Och nee, ik weet niet eens waar die staan, kunt u zelf beter doen.

SUSAN (*wanhopig*): Maar interesseert het dan helemaal niemand wat ik wil zeggen?

EDWIN: Natuurlijk wel, maar wat kan er nu in een gewoon huishouden gebeuren, toch zeker niets interessants?

SUSAN (*laat armen moedeloos langs lichaam vallen*): Nee... en met mij natuurlijk helemaal niet hè!

EDWIN: U doet een beetje overspannen aan. U moet 's avonds na uw werk eens een half uurtje wandelen of zo!

SUSAN: Na m'n werk?

EDWIN: Dat is toch best te doen als u uw dagwerk een beetje praktisch indeelt.

SUSAN (*spottend*): Hoe zou ik dat moeten doen denk je?

EDWIN: We kunnen best in de keuken eten dat scheelt so wie so drie keer daags het heen en weer geloop. U zou onze spullen hier gewoon beneden kunnen laten liggen in plaats dat u 's avonds alles opruimt en zo zijn er meer dingen die wel makkelijker kunnen.

SUSAN: Jaja... en dan...

EDWIN: Ja en dan krijgt u meteen een beetje tijd voor een of andere hobby en als we over een tijdje de deur uitgaan, staat u niet met lege handen.

SUSAN: Dacht je dan dat ik helemaal geen hobbies had!

EDWIN: Nooit iets van gemerkt!

SUSAN: Maar daarover wilde ik nu juist vertellen!

EDWIN: Ik heb nog iets anders te doen, sorry mam. *(naar deur)*

SUSAN: Ja..., sorry sorry maar weer...

EDWIN *(terug)*: U hoeft zich nergens voor te verontschuldigen hoor. Als u nog eens ergens over praten wilt *(maakt buiging)* staat uw zoon altijd tot uw beschikking *(weer naar deur en terug)* Ach ja, ik had eigenlijk ook iets te vertellen maar ik was het even vergeten door die problemen van u.

SUSAN: Mijn problemen??

EDWIN: Daar zijn we nu wel uit hè! *(gaat even zitten)* Kijk wat ik zeggen wou is dit: ik ben van plan om binnenkort te gaan samenwonen.

SUSAN *(stomverbaasd)*: Samenwonen??? Met wie in vredesnaam?

EDWIN: Met Katja.

SUSAN *(denkt diep na)*: Katja, Katja..., is dat dat kind dat jou een paar weken geleden op kwam halen?

EDWIN: Ja, met die, weet u wel, die met dat lange blonde haar!

SUSAN: Ik dacht dat ze zwart was!

EDWIN: Nee, dat was die vorige...

SUSAN: Maar dan kennen jullie elkaar amper!

EDWIN: Daarom gaan we samenwonen, leer je elkaar in de kortste keren kennen, ja toch!

SUSAN: En hoe heb je je dat voorgesteld? Heb je woonruimte en kan dat van je studietoelage? En wat zal je vader daar van zeggen?

EDWIN *(wuift luchtig)*: Die heb ik het vorige week al voorgelegd en die maakt er niet zo'n punt van.

SUSAN: Maakt hij er geen punt van... en mij wordt niets gezegd, tel ik hier dan helemaal niet mee?

EDWIN *(wrevelig)*: Ja, hoor eens, ik ben bijna eenentwintig en weet heel goed wat ik doe!

SUSAN *(sarcastisch)*: Natuurlijk, natuurlijk jongen, je bent oud en wijs genoeg. Dan zal ik er ook geen punt van maken. *(kortaf)* Zeg dan maar wanneer je hier weggaat.

EDWIN *(verbaasd)*: Hier wegga? Ik ga hier helemaal niet weg. Katja komt bij mij wonen. We nemen mijn kamer als zitkamer en de logeerkamer als slaapkamer.

SUSAN: En koken en eten en wassen?

EDWIN: Dat blijft toch gewoon hetzelfde. Of u nu voor één meer of minder kookt en wast, dat maakt niets uit. Dat moet toch kunnen hè?

SUSAN: Alles moet kunnen tegenwoordig. En zal die Katja misschien ook een beetje meehelpen in de huishouding dacht je?

EDWIN: Zou ik maar niet te veel op rekenen, Katja houdt niet zo van huishoudelijk werk, ze heeft een heleboel andere leuke hobbies (*staat op*) Zo dat is dan ook weer geregeld. (*kijkt op horloge*) Nu moet ik nog het een en ander doen. (*vlug af*)

SUSAN (*handen aan hoofd*): Dat hebben we dan even geregeld... Maar het moet toch kunnen hè!

YVONNE (*komt weer op rennen*): Ma, is m'n blauwe blouse gewassen?

SUSAN: Welke blouse?

YVONNE: Och u weet wel, die ik gisteravond aan had.

SUSAN (*zucht*): 't Spijt me, maar ik heb geen nachtdienst gehad hoor.

YVONNE: Maar ik moet hem vanavond weer aan. Kan ie nu nog even gewassen worden dan?

SUSAN: Je kunt het proberen!

YVONNE: Wat, ik???

SUSAN: Ja, of dacht je dat je vader het doen zou?

YVONNE: Bah, wat flauw en u hebt niets te doen!

SUSAN: Mag het een keer?

YVONNE (*ziet bloemen*): Waar zijn die bloemen voor?

SUSAN: Voor mij!!

YVONNE: Oh, wou pa eens een goeie beurt maken of eh... (*aarzelend*) of bent u jarig?

SUSAN: Geen van beiden. (*hoopvol pakt zij kaartje*) Hier kijk maar eens waarvan.

YVONNE: Dat doe ik straks wel eens een keer (*snuift*) U hebt verse koffie gezet? (*wil naar keuken*)

SUSAN: Je opa en oma van Laar komen zo meteen.

YVONNE: O jee, als ze maar niet zo lang blijven want dan wordt het weer zo laat met eten en ik heb nog zo veel te doen vanmiddag.

SUSAN: Wat heb jij toch een druk leven, helemaal geen tijd voor andere dingen of mensen hè?

YVONNE: Helaas niet, er is zoveel wat je weten moet en waar je bij moet zijn, anders tel je helemaal niet mee.

SUSAN: En wat willen we allemaal graag meetellen hè?

YVONNE: Natuurlijk, u soms niet?

SUSAN (*zucht*): Als het kon wel, maar dat schiet er meestal bij in.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto